

ANDRZEJ KOBYLŃSKI

DRAMAT PEDOFILII

Fortunato Di Noto, *La pedofilia. I mille volti di un olocausto silenzioso*, Paoline Editoriale Libri, Milano 2002, ss. 160.

Tradycyjna etyka chrześcijańska mówi o czynach „wewnętrznie złych”. Są to czyny złe zawsze i same z siebie, to znaczy ze względu na swój przedmiot, a niezależnie od intencji osoby działającej i okoliczności. Czyn „wewnętrznie zły” jest taki zawsze i wszędzie, moralne zło tkwi w jego naturze. Do takich czynów zaliczamy m.in. zabójstwo, ludobójstwo, aborcję, eutanazję, prostytutkę, niewolnictwo. **Do tej kategorii czynów należy zaliczyć także pedofilię.**

Problem pedofilii stał się przedmiotem szerszej refleksji społecznej dopiero w latach 90. ubiegłego stulecia. Do grupy państw, w których toczy się żywa dyskusja na ten temat, należą m.in. Włochy. Ważny głos w tej debacie stanowi książka „Pedofilia. Tysiące twarzy cichego holokaustu” (*La pedofilia. I mille volti di un olocausto silenzioso*). Jej autorem jest Fortunato Di Noto, ksiądz katolicki z Sycylii, który wraz z przyjaciółmi założył w 1996 roku stowarzyszenie Telefon Tęczą (*Telefono Arcobaleno*).

Podstawowym celem stowarzyszenia jest walka z seksualnym wykorzystywaniem dzieci. Należy dodać, że Telefon Tęczą ma własną infolinię i prowadzi kampanię informacyjną (spotkania w szkołach, parafiach itp.). Ma także własny portal internetowy „antypedo”, prowadzi ciągły monitoring Sieci oraz organizuje szkolenia formacyjne. Stowarzyszenie Telefon Tęczą wspiera również ofiary i ich rodziny, przedstawia parlamentowi odpowiednie propozycje zmiany prawa, broni dzieci w mediach oraz bierze czynny udział w działalności różnych organizacji zabiegających o ich dobro.

W omawianej książce znajdujemy przede wszystkim rzeczową analizę zjawiska pedofilii oraz prezentację działalności stowarzyszenia Telefon Tęcza. Na początku autor przybliżył sytuację dzieci we współczesnym świecie, następnie prezentuje pedofilię jako plagę społeczną i przybliżył podstawową charakterystykę osób wykorzystujących seksualnie nieletnich. Kolejne rozdziały książki to pedofilia w Internecie, problem lobby pedofilów oraz świadectwa osób dotkniętych tym dramatem. Książkę zamyka opis działalności stowarzyszenia Telefon Tęcza.

Autor przypomina, że w 1989 roku Zgromadzenie Ogólne ONZ przyjęło Międzynarodową Konwencję Praw Dziecka. W artykule 34. tego dokumentu czytamy, że władze państwowe mają obowiązek chronić dzieci przed każdą formą wykorzystywania seksualnego. Niestety, fakty są przerażające. Według danych UNICEF, każdego roku zmusza się do prostytucji 2,5 mln dzieci. Z tej grupy aż 30% jest zarażonych wirusem HIV.

Wykorzystywanie seksualne dzieci to także przemoc fizyczna w domu, pornografia dziecięca, a przede wszystkim pedofilia i pedopornografia. W Internecie krąży 12 mln zdjęć dzieci wykorzystywanych seksualnie oraz 500 tys. krótkich filmów, w których zaangażowanych jest 2 mln nieletnich. Kraje, w których krzywdzi się najwięcej dzieci, to Brazylia, Tajlandia, Filipiny, Wietnam, Indonezja. Natomiast państwa „eksportujące” pedofilów to przede wszystkim Niemcy i Włochy. Zważywszy skalę problemu, należy zgodzić się z podstawową tezą książki, że pedofilia jest cichym holokaustem XXI wieku.

W ostatnich latach problemy związane z tą plagą wstrząsnęły opinią publiczną w wielu krajach. Skandale dotyczące wykorzystywania seksualnego dzieci poruszyły społeczeństwa Belgii, Włoch, Stanów Zjednoczonych, Kanady. W styczniu 2003 roku aresztowano w Wielkiej Brytanii ponad 1,5 tys. osób w ramach prowadzonego tam od dziesięciu miesięcy śledztwa przeciwko pedofilom. Dochodzenie rozpoczęło się, gdy amerykańskie organa ścigania przekazały brytyjskiej policji listę około 7 tys. ludzi podejrzanych o korzystanie ze stron internetowych zawierających dziecięcą pornografię. Brytyjskie media sugerują, że są wśród nich osoby publiczne, w tym politycy i artyści. Należy zauważyć, że przez lata fenomen pedofilii miał raczej wąski zasięg i nie był przedmiotem refleksji publicznej. Dopiero w ostatnich kilku latach stał się prawdziwą plagą społeczną i tematem z pierwszych stron gazet. Warto podkreślić, że od końca ubiegłego wieku obserwuje się gwałtowny wzrost pedofilii także wśród kobiet.

Pedofilia (gr. *pais* — chłopiec, *philia* — miłość, przyjaźń) jest anomalią psychoseksualną osoby dorosłej, która czuje pociąg seksualny wobec dzieci.

Wyróżnia się pedofilię heteroseksualną i homoseksualną, pedofilię „soft” i pedosadyzm. Należy zauważyć, że pedofil chce być dzieckiem jak inne dzieci. Odrzuca świat dorosłych i pragnie żyć w świecie nieletnich, bardzo często cierpi z powodu patologii narcyzmu. Pedofilia nie jest tylko nostalgią za dzieciństwem, ale także poważnym zaburzeniem seksualnym. Pedofil jest zainteresowany dziećmi poniżej 11 roku życia. Od pedofilii należy odróżnić efebofilie, która dotyczy dzieci w starszym wieku. Prof. Tonino Cantelmi, przewodniczący Włoskiego Stowarzyszenia Psychologów i Psychiatrów Katolickich (AIPPC), definiuje efebofilie jako pociąg seksualny do dojrzewających chłopców w wieku od 11 do 17 lat.

Należy podkreślić, że pedofilia jako zaburzenie – podobnie jak efebofilia – nie pozbawia człowieka „zdolności rozumienia i chcenia”, dlatego od strony etycznej i prawnej pedofil ponosi odpowiedzialność za swoje czyny. W jednym z przywołanych w książce świadectw matka skrzywdzonego dziecka twierdzi, że wykorzystanie seksualne jest gorsze od zabójstwa, ponieważ skazuje zranioną małą istotę na życie pełne cierpień.

Współcześnie podejmuje się różne próby leczenia tego schorzenia. Jedną z metod jest terapia hormonalna, która polega na obniżeniu poziomu testosteronu — męskiego hormonu płciowego. Natomiast druga metoda to leczenie psychiatryczne, w którym pedofilia jest traktowana jako obsesja i zaburzenie uczuciowości. Jednak największym problemem w leczeniu jest brak współpracy ze strony pedofila, który nie uważa siebie za osobę chorą i potrzebującą pomocy.

Twórca stowarzyszenia Telefon Tęcza podkreśla, że w ostatnich latach pedofilia stała się zjawiskiem masowym. Nie jest już tylko zboczeniem niektórych maniaków, ale prawdziwą przestępczością zorganizowaną na skalę światową. Należy dodać, że pedopornografia stała się niezwykle dochodowym biznesem, opanowanym przez różnego rodzaju mafie. Współczesny pedofil nie jest jakimś potworem, którego można łatwo odróżnić od innych osób. Najczęściej jest to osoba bardzo normalna, przebywająca wśród dzieci, która utożsamia się z figurą ojca, matki, dziadka. Na początku pedofil spędza ze swoją przyszłą ofiarą dużo czasu, staje się jej najlepszym przyjacielem, wysłuchuje jej problemów. Relacja rozwija się aż do sytuacji, w której pedofil uzależnia od siebie psychicznie dziecko, a następnie wprowadza je w świat erotyki. Prawie 30% dzieci wykorzystanych seksualnie staje się w przyszłości pedofilami.

Podstawową przyczyną szalonego rozwoju tej plagi jest Internet. Obecnie mamy w Sieci 70 tys. stron internetowych skierowanych do pedofilów. Fortunato

Di Noto stwierdza, że w Internecie istnieje prawdziwa wspólnota pedofilów, złożona z organizacji ponadnarodowych, narodowych i lokalnych. Pedofil-nowiczek otrzymuje wszechstronną pomoc. Uzyskuje także podstawowe informacje, jak „żeglować” anonimowo, gdzie znaleźć „najciekawsze” strony, jak oczyścić w komputerze twardy dysk, których stron unikać, ponieważ są monitorowane przez policję.

Internet zmienił radykalnie życie pedofilów. Dzięki potężnemu medium mogą oni nie tylko korzystać z pedopornografii, ale tworzą także własną „kulturę”, której celem jest przekonanie opinii publicznej, iż mają prawo do wolnej ekspresji własnej erotyki i relacji seksualnych z dziećmi. Książka „Pedofilia. Tysiące twarzy cichego holokaustu” potwierdza tezę, że dzisiaj mamy do czynienia z silnym lobby pedofilów, do którego należą przedstawiciele świata polityki, kultury, biznesu. Pedofilia to nie tylko wykorzystywanie seksualne dzieci, ale także promowanie pewnego stylu życia i wywieranie nacisku na opinię publiczną, aby zachowania erotyczne pedofilów traktować jako jedną z normalnych skłonności seksualnych człowieka. Oddziaływanie lobbies jest tak silne, że wielu wpływowych ludzi na świecie coraz częściej akceptuje postulaty pedofilów.

Na całym świecie istnieje około 340 stowarzyszeń kulturalnych pedofilów. Najbardziej wpływowe organizacje to Danish Pedophilie Association i Child Liberation. Głoszą one hasła walki o „wyzwolenie dzieci z ograniczeń”, które narzuca rodzina i społeczeństwo. Istota wyzwolenia to wyzwolenie seksualne oraz postulat uznania prawa dziecka do własnej ekspresji seksualnej. Oprócz stowarzyszeń istnieje także „radio dla pedofilów”, „chrześcijański kościół pedofilów” i „uniwersytet pedofilów”.

Prezentowana książka jest poważnym oskarżeniem współczesnego świata o zмовę milczenia w obliczu prawdziwego barbarzyństwa na masową skalę. **Autor postuluje, aby nazwać pedofilię „zbrodnią przeciwko ludzkości”.** Książka stanowi bardzo cenną pomoc dla etyków, a także dla rodziców i wychowawców. Założyciel stowarzyszenia Telefon Tęcza wzywa do przerwania zмовy milczenia wokół wykorzystywania seksualnego dzieci. Z jednej strony, potrzebujemy dzisiaj jasnej oceny etycznej tego zjawiska, z drugiej — konkretnych działań na wzór stowarzyszenia Telefon Tęcza. Tylko w ten sposób możemy powstrzymać „ciche holokaust” niewinnych dzieci.